

Genovaitė Bončkutė "Laukiniai prisiminimai"

p.22 Man nieko nereikia, tik mažičio gailėsčio ir mažičio rūpesčio, kuris ir vėl leis gyventi, vėl leis atsikvėpti ir žiūrėti į dumblinas pievas saulės paspalvintame mano vienvėsi krašte.

p.27 Jei nori gyventi, reikia slėptis, nes kai tik išsižioji kalbėti apie save, savo jausmą, pasakyti savo žodį, jis jau burnoje tampa negyvu arba priešišku tau pačiam, o gal ir kitiems.

p.35 **Ligoninės esmė – ne tai, kad išsigydai, o tai, kad pasiilgsti ir nebenori sirgti.**

p.41 tai, kad aš niekad neturėdavau tikslų, tikslai patys mane rasdavo.

Net tuo metu, kai nuo tikėjimo buvau nusisukęs, tikėjimas nuo manęs nebuvo nusisukęs – nuodėmių apgailėjimas davė stebuklingų vaisių.

p.42 Dabar tai stengiuosi gerus darbus daryti, labai apsidžiaugiu, jei koks bomželis cigaretės paprašo, tai ir duodu, ir dar pridėgu; **bet tyčia jų negalima daryti, negerai išeina.**

p.43 Kai pradėdau naują darbą, tai tampa tarsi nėščias, kol nepabaigiu, tol nenusiraminiu, vis galvoju, kaip čia jį padarius, o darbai mano ilgi, po pusę metų ir daugiau.

Svarbiausia nebūti drungnam. Būk karštas arba šaltas, bet ne drungnas.

p.47 Kad kasdienybė nepažįstama labiau nei sudėtingiausi dalykai.

p.52 Rašymas atitraukiau nuo jausmo sunkybės.

p.53 Nubundu apimta per visą kūną besiliejančios šilumos ir saldumo ir atsimenu, kaip dar vakar kažkam tvirtinau, kad dieną verta miegoti ne todėl, kad pailsėtum, o todėl, kad būtum gamtos dalimi.

p.57 **Šypsena kaip tylus džiaugsmas, kaip galvos glostymas.**

p.60 **Nebuvo rytinės šilumos, nors tu gulėjai šalia, šiltas ir prisiglaudęs.**

p.62 **Slogiame gyvenime mirties priartėjimas nebaisus.**

p.64 Prisiminimų negali nufotografuoti, bet jais gali gyventi labiau negu gyvenimu, jie gali smaugti labiau nei virvė, šaldyti labiau nei speigas.

p.65 **Galimybės vilioja kaip spalvotas žurnalas, bet nešildo.**

p.68 **Remontas sunkiai prislegia trapius inteligentiškus pečius ir greitai savęs nesuvokusį inteligentą įmurdina į realybę.**

p.70 **Gal remontas yra meilės išbandymas? Netikra meilė turėtų aplipti dulkėmis ir nusibaigti iš nuovargio?**

p.71 **Įdomu ne tai, kas tave palieka nelaimėje, nes palieka visi, bet kaip palieka.**

p.86 Kai yra energijos, gera net nieko neveikti, o kai nėra – nieko neveikti blogai.

p.95 Liūdna ir graudu visa tai. Aš net nieko prieš su jais pasimylėti, nes noriu žmonėms gera padaryti. Visiems būtų malonu. Jie patenkintų savo vyriškumą. Vis dėl to liūdna. **Liūdna, kadangi visi taip nori artumo ir negali jo įsigyti. Tik nuomoja ir nuomoja.**